

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrescats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

DIMARS, DIA 23, SORTIRÀ LO POPULAR
ALMANACH

DE LA

CAMPANA DE GRACIA

ESCRIT PER MES DE CINQUANTA AUTORS DISTINGITS

il·lustrat ab profusió de dibuixos dels intel·ligents artistes M. MOLINÉ, APELES MESTRES, LL. LABARTA, R. MIRÓ, N. VAZQUEZ y M. FOIX

MAGNÍFICHS CROMOS IMPRESOS PER VÍCTOR LABELLE

Preu: DOS ralets

L'ÚNICA COALICIÓ POSSIBLE.

Lo sistema electoral francès ofereix condicions de legalitat y de moralitat, qu' es una viva llàstima que aquí no s' hajan tingut en compte. Sabut es qu' en tot país constitucional hi ha més de dos partits a disputarse 'l predomini polítich y que dintre de cada agrupació neixen fraccions en gran

número.

Donchs, perque una primera elecció siga vàlida, los francesos exigeixen que hi prengan part la meytat més un dels electors inscrits. Aixís mateix, perque un diputat siga proclamat, es necessari que obtinga la meytat més un dels vots que s' emiteixen.

¿Se fa una elecció, sense que hi prengan part la majoria dels electors? Donchs *ballotage*. Aquesta paraula vol dir que aquèlla elecció queda anulada. ¿Hi pren part la majoria dels electors; pero cap dels candidats, en rahó de la diversitat de candidaturas, logra alcansar la majoria dels vots emesos? *Ballotage* també.

Y en sa conseqüència, se procedeix a una segona elecció, la qual resulta vàlida siga 'l que vulga 'l número d' electors que vagin a votar. Pero, respecte a candidats en aquesta segona elecció, la lluyta se circumscriu únicament als dos qu' en la primera hajan obtingut major número de sufragis.

De aquest modo, sense necessitat de coalicions, los partits afines s' agrupan naturalment; las ideas que tenen algún punt de semblansa, s' armonisan, y 'l diputat que resulta elegit, representa una gran concentració de forsas, realisada al amparo de la ley.

Aquí no coneixém res d' aixó. Lo sistema electoral es-

panyol, produheix lo desordre, y provoca la indisciplina dels partits. Sembla que la ley s' haja fet aposta per facilitar lo triunfo del govern.

Qualsevol govern, sense tenir forsas en l' opinió, triunfa sens més qu' emplear los medis y recursos de la seva posició oficial, quan los partits de oposició están fraccionats, dividits, faltats de inteligencia.

Lo govern té la unitat del mando. Las oposicions adoleixen de la diversitat en sas tendencias; y aixís com la unitat es forsa, la disgregació significa debilitat.

Ab lo sistema dels *ballotages* no importa que de moment las oposicions apareguin disgregadas: aixís proban ab lealtat la seva potencia. Pero ve la segona elecció, qu' es la definitiva, y llavors s' uneixen. Cada ovella se 'n va ab sa parella. Y la lluyta resulta, d' aquest modo, séria, digna, y sobre tot moral.

Si aquí a Espanya regis lo sistema francès, nosaltres seriam los primers en dir:—«No hi ha cap necessitat de tramar coalicions ni inteligencias de cap mena. Que cadascú desplegui las sevas forsas, y l' escrutini dirá qui ha de ser lo candidat oposicionista, que tots deurém apoyar resoltament en la segona elecció.»

Pero com la ley francesa no regeix aquí, ni cap altra disposició que se li sembli, hem d' exclamar:

—Cuidado, electors enemichs del govern: cuidado a dividirnos! La divisió es lo suïcidi, es la mort, es la ruina, davant del odiat adversari.

Y per lo tant la coalició s' imposa.

Y no una coalició a benefici de tal ó qual partit, de aquesta ó aquèlla agrupació política. S' imposa la coalició a benefici de tots, la coalició per restablir l' imperi de la ley, per no permetre las impuresas conservadoras.

Lo govern al falsejar lo sufragi, al emplear sense escrupuls los recursos més repugnants, al pretendre ferho tot, sense pararse en barras pera guanyar a tota costa, atenta al patrimoni dels ciutadans en general; macula y destruheix la única garantia que té 'l país pera expressar no sols ara, sino demá y sempre més, la seva voluntat soberana.

Un exemple.

Entra en un poble una partida de bandolers, y la campana branda a somament. Al só de la campana se reuneixen tots los vehins honrats. ¿Se preguntan, per ventura, ells ab ells quinas ideas professan? No. Los hasta considerar que 'ls bandolers posan en perill la seva

¡Pobre sufragi universal! Quan lo deixin los conservadors ja no 'l podrán aprofitar ni a la casa de socorro.